

23 වන පිටුවේ

“මාව මරා දාන්න කතා කරනව ද දන්න නැහැ”යි මට සිතනවා. සහායකයා කොනට දී පිටත් විය. රූපදරා මා ළගට පැමිණා මගේ අතින් ඇල්ලා ගෙන ලොරිය ඉදිරියට පැමිණා බො- නරිටුවට හේන්කු විය.

“මොනවද මය කවේ” රූපදරා ඇසුවේ යැපෙන්නා ම නොවේ. මට හිතට මද අස්ථිරයිලත් ලැබුණි. මම කට දෙපස ඇත ගැටෙමි. විස්කිරිකැටුණු කුටු කෙළෙන් කඳුවත් සමග මිශ්‍ර වී කට වඩේ ය. ඒවා පීටි ඇල්ලෙන් පිය දා ගත්තෙමි. මා ළගට ඇදගත් රූපදරා මගේ කට වඩේ ඉතිරිව තිබුණු කුටු පියදමා “අඬන් නැතුව හිටපන්න” යයි කීවේ ය.

“මොනවද මධෝක්කුවේ”

මම කිසිවක් නොකියා මධෝක්කුවේ ඇති ඉතිරි විස්කිරිකැටුණු ඇල්ලා ගෙන ගිල්ලුවෙමි.

ලොරි සහායකයා බඩසිතලයකින් වේගයෙන් පැමිණා මගේ ඇතේ හැප්පෙන නො හැප්පෙන තරමට පිත් බ්‍රික් ගැසුවේය. මම පැස්ට පැත්තෙමි.

“දැමය ව ගිහින් දාල උඹ ඉක්මනින් වරෙන්.”

සහායක තරුණයා මා ඔසවා බඩසිතලයේ ප්‍රේම කඳ උඩ තබා ගෙන සයිතලය පදින්නට වුයේ “කරදාරකාරයා. යමක් උඹව මරන්න.” යනුවෙන් පවසමිනි.

මිත්‍ර මාරුවේදයෙන් සයිතලය පදිමි. සයිතලයේ වේගය කන්ද පල්ලම කියා වෙනසක් නැත. කන්ද පැදගෙන යන සයිතලය පල්ලමේ හිටිවුල් යයි. හිටිවුල් යන විට මිත්‍ර මගේ කන මිරිකයි. මම උදාසීනව මුහුණ දෙමි. කන්දකඩුව පල්ලම පැමිණි සයිතලය නැබොඩා පාරට දැමීමේ ආ වේගයෙන් ම ය. වමට හැරුණු සයිතලය ආම්බන් කර ගත්තේ අමාරුවෙනි. නැබොඩන් හරවා නැබොඩා කඩයක් උගිත් සයිතලය තවතා. මා සයිතලයේ සිටියදී ම ස්වර්ණ්ඩ එක ගසා කඩයට ගොඩ වූ මිත්‍ර බිඬියක් පත්තු කරගෙන පිත් මට රවා නැවත සයිතලයට නැත පැලවේ ය.

මානාගේ නේ ඉස්ටෝරුව කිරිටුවට එන විට පෝත් මුදලාලිත් පියතිලක බාප්පාත් පියසිය මුදලාලි ක් පාපේ සිටිනවා මම ඇතදී ම දුටුවෙමි.

“කොහෙද බොල පියේතයා උඹ ගියෙ” පෝත් මුදලාලි විමසුවේ ය.

“පුළන් මොකේ වුණේ” බඩසිතලය නැවැත්මත් සමගම මා ළගට ආ පියතිලක බාප්පා ඇස් දෙක තදලට අරගෙන ඇසුවේ ය. මා හිතම ය.

“මේ යකා ලොරිය පීටපැස්ස නැගල ගිහිල්ලෙන. එහෙට යනකමි අපි දන්නෙන් නේ” රූපදරා සහායකයා පෝත් මුදලාලිට ගතුව කියන්නට පටන් ගත්තේ ය.

“උඹ මීගාරකො ලොරිය යන්න ඉස්සෙල්ලා බලන්න එපෑ ය. උඹ ඉක්මන මීට තමයි.” පෝත් මුදලාලි ලොරි සහායකයාගේ ඇතට ගොඩ විය. මිත්‍ර දැන් හිතම ය. මගේ හිත විකක් හොඳ ය.

“පලයන් තවත් බලන් ඉත්තනකුව, දැං පරක්කන් වෙනවා.” මිත්‍රට විධාන කළ පෝත් මුදලාලි මා අතින් ඇල්ලා ගෙන පියසිය මුදලාලිගේ කඩයට ගොස් ටොකින් බෝතලයක් කඩවා මටත්, පියතිලක බාප්පාටත් විදුරු දෙකක දමා දුන්නේ ය. “විදුරු බිම දාන්න නැතුව බිපල්ලා. මද පොරපු හරියක්. මින බිල පලයල්ලා ගෙදර. මිට පැස්සේ එකකවත් ලොරියට නහිත් නෑ.” මිත්‍ර සැරෙන් පැටවුණේ ය.

වේවිච සන්තෝදය පියතිලක බාප්පා ඇප් ගෙදරට කීවේ නැත. පියතිලක බාප්පාගේත් ලිලානන්දාටත්, ලිලානන්දාගේත් සීල නැන්දාටත්, සීලානන්දාගේත් මැණික පොඩිඅම්මාටත්, මැණික පොඩි අම්මාගේත් පියසීලිපොඩි අම්මාටත්, පියසීලිපොඩි අම්මාගේත් ආනාගේත් කනටත් ගිය පසු, ආනාගේ අත වේවැළුටත්, මගේ අත තට්ටමටත් ගියේ ය.

කියළීම විසජන දෙමාපියන් වෙනුවෙන් ඔබට කියම්

බඬ කුඩා කල ඔබ හික්දාට යන තෙක් එකම කථාව දන පනලොස් වතාවක් කියවන්නට වුනා. ඒත් අපි එය කියවේවා. ඒ වගේ දැන් අපි එකම වචනය දන පනලොස් වතාවක් ඔහේ කියවන්නවා. එයට අප හා උරුම වන්න එපා. කුඩා කාලයත් මනම කාලයත් දෙකම එක වගෙයි.

අපට නාන්තට අවශ්‍ය නැන්නම් අපට බල කරන්න එපා. කුඩා කල ඔබව නාවන්න නදෙන විට දනසක් නිදහසට කරුණු කියම්-

අපි කතා කරන විට පැන යන්න එපා, අපේ කතාව ඔබට අකමැති නම් අපගේ හිත නොවිඳවා වෙන කතාවකට පෙරලා ගන්න.

ත් ගැලවෙන්නට නැඳ හැටි ඔබට මතකද? ඔබ නවීන ලෝකයේ නව තාක්‍ෂණ විදි හා ගැටෙන විට අපි ඊට බොහෝ ඇතින් සිටින කියා අපව අව තක්සේරු නොකර හැකි නම් අපටත් ඒවා උගන්නවන.

ඔබ කුඩා කල අපි ඔබට බොහෝ දේ ඉගැන්වුවා. හටි කෂම කන හැටි, ඇඳුම් සුදුසු තැනට සුදුසු ලෙස ඇඳින හැටි, තම අයිතින් සැඳුණ ඉදිරි පත් වන සැටි, යුක්තිය වෙනුවෙන් සටන් කරන හැටි, ආගම ධර්මයේ යෙදෙන හැටි කොටිත්ම කීවේත් ලොවට වැඩි ඇති හොඳ පුද්ගලයෙක් වන හැටි ඔබට ඒවා මතක ඇති.

නමුත් දැන් අපට සිතිය කල්පනාව අඩු නිසා මේ කියපු දේ මේ දැන් මතක නැහැ, උදේ කාපු දේ දැන් අමතකයි. සමහර වෙලාවට කතා කර කර සිටින විට අපට අමතක වී නවතින විට ඔබලා එය දිනම ම ගෙන යෑමට උදව් කරන්න, නැන්නම් සමහර විට අපි බය වෙන අවස්ථා තිබේ.

ඉතාම වැදගත්ම දෙය අපගේ කතාවට ඉදුරාම කන් දී සිටීමට හැකි නම් අපි එය මගත් සේ අගය කරමු.

අපි කථා කරන විට පැන යන්න එපා, අපේ කථාව ඔබට අකමැති නම් අපගේ හිත නොවිඳවා වෙන කථාවකට පෙරලා ගන්න.

බැරි අපට ඒවාට අන දෙන්න බලන්න. ඔබ කුඩා කල පලමු අඩිය තබා ඇවිදින විට කී වරක් ඇදගෙන වැටුණාද? ඉතා ආදරයෙන් වැටෙන්නට හොඳී බලා ගන්නට අපි වෙනසැනාද?

අපට සමහර විට කෘමි රූප නැන්නම් අපට බල කරන්න එපා, අපට අවශ්‍ය විට අපි කෘමි ඉල්ලා කන්නෙමු. සමහර විට අපගේ රුචි අරුචි කම් දැන් වෙනස්ය. අපට කන්නට බො- න්නට හිතෙන්නේ අමුතු දේවල්ය. ඒවා මොනවාදැයි කියා අපා ඒවා අපට ගෙනවිත් දුන හොත් අපි ඉතා කෘමිතොමු. “කන්න බැරි නම් අපි මොනවා කරන්නද? පින නැහැ” කියලා අපේ මුනටම කිව්වොත් අපට කොපමණ දුක ගිනෙනවද? එදා ඔබට අවශ්‍ය දේ අපි ගෙනවිත් දුන්නේ මොන තරම් ආදරෙන්ද? උද්යෝගයකින්ද? ඔබට වියහිස්, ජපහිස්, ඉත්තිය- ත්, මැලේ, ඉටලියන් කිව් නොකිව් මය සේරම කෘම කියන පරක්කුවෙන් ගෙනාවේ මේ අම්මයි තාත්තයි නේද?

අපි උදේ හවස ඇවිදින්න නැති කොට අපිට බහින්න එපා මන්ද? අපට සමහර විට මගන්සි දැනෙන විට ඇවිදි ගන්න බැහැ, දිනපතාම ඇවිදින්න කියා

දොස්තර කියා ගිබෙනවාට බොහෝ විට අපේ කතුල්වල හයිස දැන් මදි ඇවිදි ගන්න.

ඒ වෙලාවට “අපි කියන දේ අනන්ත නැහැ” කියා එක එක්කෙනාට කියා අපිට බහින්න එපා. බැරි අපට ඒවාට අන දෙන්න බලන්න. ඔබ කුඩා කල පලමු අඩිය තබා ඇවිදින විට කී වරක් ඇදගෙන වැටුණාද? ඉතා ආදරයෙන් වැටෙන්නට හොඳී බලා ගන්නට අපි වෙන- සැනාද?

අපි සමහර වෙලාවට, දැන් පීචත් වුනා ඇති මැරෙන එක නොදැයි කියන්නෙන් තරහට නොවේ. අපි දැන් හිටිය ඇති කියා ගිනෙනවා.....ඒකට තරහ ගන්න එපා.

අපගේ යුතුකම් සියල්ල ඉටු කල නිසා අපට මිනෑම වෙලාවක මැරෙන්න නැත. එය ඔබට දිනක තෙජ්වී. අපි පීචත් වන්නේ හිකමට නොවේ, නොමැරී පීචත් වී සිටින මොනෙන්නය කියා ඔබ හොඳින් අවබෝධ කර ගත යුතුයි. දිනක ඔබටත් තේජ්වී අද අපට හැරෙන දේ.

අපට අවශ්‍ය ඔබ සැමගේ සතුටයි.

අපි ඔබ ලග සිටින විට ඔබ කිසි දිනක කම්පා වන්න එපා, ලැජ්ජා වන්න එපා. අපි වයසක නිසා අපි අතින් නොදැනුවත්ව වැරදි වෙන්න පුළුවන්, ඒවාට ඔබ අපිට තරහ නොගෙන සමාව දිය යුතු වෙනවා.-මේ දෙන්නට කෘමිකම ගෙන ගියාගේ හටි ලැජ්ජාව” කියා කියන්න එපා,කෘමි මේසයේදී සුළු සුළු වැරදි වෙන්නට පුළුවන්, අන ගැනෙන නිසා වතුර විදුරුව පෙරලෙන්න පුළුවන්,හැඳි ගෑරෙන්න බිම වැටෙන්න පුළුවන්, සර්විසර් එක දැමීමත් ඇගේ කෘම හලා ගන්න පුළුවන්.

මේවා යම් දිනක ඔබටත් වෙන්න පුළුවන්. අපි ඔබට කුඩා කල, තරුණ කල ආදරෙන් සැලකු ලෙසට අපටත් ඔබලා සැලකුවහොත් අපි කොපමණ සතුටු වෙනවාද?

මේ දුම,පුණේ, අපට ඇවිදින්න උපකාර කරන්න.අ- තුරය හා ගොරුවයෙන් මුසුව අපට ඉදිරි දිවිය හොඳින් ගෙවන්නට උදව් වෙන්න.එවිට ඔබට සත්‍ය සිනහයවන සැලකන්න අපට පුළුවන් ඉතා ආදර සිතින් හා අපගේ ආශීර්වාද පෙරටු කොට ගෙන අපි ඔබට හැමදාම ආදරේ කරගනෙමු.

ලොව වෙසෙන සියළුම වයසක දෙමාපියන් වෙනුවෙන් දු පුතුන් වෙත කරන කාරුණික ආශාවන්යයි.

නිර්මලී දිලිපා වික්‍රමනායක.

කාන්තා අනවර වැළැක්වීමට කාන්තා පිහිට

ශ්‍රී ලංකාවේ වගේම ලෝකයේ කුමන රටක වුවත් පිරිමින්ගේ කාමුක අනවරවලට කාන්තාවන් ගොදුරුවීම දිනෙන් දින වැඩි දියුණු වන බේදවාචකයක් බවට පත්වෙන.

පොළොව යටත් දිවෙන උමං මාර්ග තවමත් ශ්‍රී ලංකාවේ නැතත් දියුණු රටවල් සියල්ලෙකම එවැනි මාර්ග පද්ධති ඥාතිය නැතිය. ඒ නිසා එවැනි මාර්ග පද්ධති ඇති රටවල්දී කාන්තාවන් වැඩි වශයෙන්ම අනවරයන්ට ලක්වන්නේ උමං මාර්ගවලදී බව වාර්තා වෙනවා.

එවැනි අනවරයන් වැඩි වශයෙන් සිදුවන්නේ පොළොව යට ඇති උමං මාර්ගයන් හි ධාවනය වන කුලී රථ කුලීරු එම රථ පදවනු ලබන රියදුරන් අතින් බවද අනාවරණය කරගෙන ඇත.

කියායෝගි නමුත් මේ තත්ත්වය පාලනය කිරීමට ලබන වසරේ සිට දකුණු කොරියානු පාලකයින් හට ක්‍රියාමාර්ගයක් අනුමතය

කිරීමට තීරණය කර ගිබෙනවා. ඒ අනුව 2008 වසරේදී මවුන් අනනුවර උමං මාර්ගයන් හි ධාවනය කරනු ලබන කාන්තාවන්ට පමණක් සීමා වූ කුලී මෝටර් රථ යෙදීමට සූදානම්. මෙම රථ කාන්තාවන් විසින්ම පදවන බැවින් සැකෙන් බියෙන් තොරව නිදහසේ ගමන් කිරීමේ අවස්ථාව සෝල් නගරයේ උමං මාර්ගයන් හිදී කාන්තාවන්ට ලැබෙනු ඇතැයි අපේක්ෂිතය.

තම තමන්ගේ ගමනා ගමන කටයුතු සඳහා දිනකට මිලියන 6.1 ක විශාල ජනකායක් සෝල් නගරයේ උමං මාර්ග පාවිච්චි කරණ බව අනාවරණය කරගෙන ඇති අතර නගරයේ ඇති ප්‍රධාන උමං මාර්ග සංඛ්‍යාව 8 කි.

තවද දකුණු කොරියාවෙන් දිනකදී වාර්තා වෙත කාන්තා අනවර සිදුවීම් වලින් වැඩි ප්‍රමාණයක් මෙම උමං මාර්ග අශ්‍රිතව වාර්තා වීමද නව ක්‍රියාමාර්ගය අනුමතය කිරීමට හේතු වී ඇත.